

[Kristine Heltberg.]

taling, de befinder sig i, det drejer sig om ungdomsarbejdsløsheden, som lægger et særligt tryk på dem, og det drejer sig om den udhuling af studiestøtten, som vi har oplevet i den forløbne tid med den høje inflation og fordyrelse ikke mindst netop på de områder, hvor det i ganske særlig grad går ud over de uddannelsessøgende. Vi kan blot nævne sådan noget som bøger, der er steget i så overordentlig høj grad, at det får os til at mene, at det ikke var af vejen at få en slags ekstra pristal for denne specielle type af unge, der er under uddannelse, en beregning af, hvilke udgifter de må regne med, og hvad de egentlig kan klare sig for. Det forekommer mig, at man har nogle ejendommelige ideer om, at disse unge mennesker sådan set skal kunne leve af luft; ellers ved man snart ikke, hvad de skal ernære sig ved, hvis de tendenser, som har været her i folketinget, skal fortsætte ret meget længere.

Der er ingen tvivl om, at en engangsudbetaling af den af kommunisterne foreslåede slags kun er et stykke lapperi på en uholdbar situation. Det, vi skal have, er en total omordning af uddannelsesstøttesystemet for alle unge, og det er det, vi vil stræbe efter. Men så længe situationen er, som den er, er dette dog et forsøg på at lappe på en måde, som gør det uholdeligt for den meget hårdt økonomisk trykkede gruppe af borgere, det her drejer sig om, den gruppe, som åbenbart mere end så mange andre grupper skal bære de byrder, som krisen pålægger og burde pålægge de stærkeste skuldre og ikke de svageste.

Chr. Christensen (KrF):

Kristeligt folkeparti har ikke ændret principielt syn på det kommunistiske forslag om stipendier, siden vi sidst drøftede et forslag af lignende art her i folketinget.

I betragtning af den tilslutning, jeg på mit partis vegne gav til det foregående forslag, der blev behandlet her, som i virkeligheden overflytter disse midler til statskassen, kan vi ikke tilsige positiv medvirken til dette forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Freddy Madsen) (DKP):

Det bliver åbenbart nødvendigt at repe-

tere lidt om, hvad disse midler faktisk drejer sig om, fordi der selv iblandt det høje tings medlemmer synes at være nogen uklarhed.

Statens bevillinger til uddannelsesstøtten gives som rammebevillinger, det vil sige, at i finansloven angives det beløb, som folketin- get mener der er råd til at bevilge de uddannelsessøgende. Dette beløb er det overladt til Statens Uddannelsesstøtte at fordele efter nærmere fastsatte regler, og det fastsatte beløb må ikke overskrides. Da bevillingen alle dage har været alt for lille i forhold til de uddannelsessøgendes behov, består disse regler af en række reduktionsfaktorer, der dels reducerer antallet af uddannelsessøgen- de, der kan få Statens Uddannelsesstøtte, dels reducerer størrelsen af det beløb, de kan få. Det drejer sig først og fremmest om forældreindtægtsgrænser, egne indtægts- grænser, statsborgerskab, studieegnethed m. v. Da der er mange forskellige redukti- onsfaktorer, der skal regnes sammen, når budgettet lægges, kan man ikke ramme 100 pct. rigtigt, og da man ikke må overskride rammen, er man nødt til at budgettere lidt i underkanten. Derved opstår der ved hver regnskabsopgørelse et overskud, idet man ikke bruger alle de bevilgede penge, fordi man er tvunget til at budgettere lavt. Der- ved opstår de ubrugte stipendier og lånebe- løb, der dags dato andrager i alt 165 mill. kr. At inddrage dette beløb eller, som vi har foreslået, stipendiebeløbet og overføre det og udbetale det til de uddannelsessøgende er således i fuld overensstemmelse med og en simpel retfærdighedshandling ud fra de beslutninger, som folketinget tidligere har truffet.

Der er også andre aspekter i den side af sagen, for nu spørges der: hvorfor skal de så udbetales til de uddannelsessøgende? Det skal de, og der er nogle, der taler om moral i den forbindelse; jeg synes, man skulle tænke lidt over moralen i alt dette her. For i den støttelov, som vi har, og som er vedtaget her i folketinget, står stadig væk den § 12 — som venstre ganske vist i dag vil have op- hævet — der, som tidligere citeret her i dag, rigtigt taler om, at man skal dække de uddannelsessøgendes leveomkostninger. Og hvordan ser det så ud med det på nuvæ- rende tidspunkt? Ja, der ligger konkrete beregninger af, at samtidig med at der ikke